

men har hjulpet til at afskaffe Pryglestrafen, samtidig med, at man intet hører til vore Præster og vore Højskoleforstandere. Hvor ere disse Folk henne, naar vi her høre Tale om: Tand for Tand, Øje for Øje, haardt mod haardt? (Uro i Salen).

Formanden: Jeg beder om større Stilhed under Forhandlingerne.

P. Bjerre: Er det Kristendom? Det er Jødedom! Det var netop det omvendte, der skete, den Gang Kristus tog Afstand fra dette, idet han sagde: Det have I hørt af de gamle, men jeg siger eder: Naar nogen giver dig et Sag paa den ene Kind, saa vend den anden til. De Herrer, der ville tale med om Kristendom, skulde have staaet op og talt for dette, medens de nu søge at tie stille og lade de Folk, der ellers ikke tale særlig kristeligt, staa og forsvare Kristendommens Tanke. Hævntanken er en uheldig Tanke, som vi skulde bort fra. Vi have en enkelt Levning af den i det halvciviliserede eller halvbarbariske Land Albanien. Der tager Moderen sin Dreng i Ed paa, at han, naar han bliver stor, vil tage Hævn over dem, der have gjort hans Fader Fortræd. Og paa lignende Maade har denne Hævntanke gjort sig gældende andre Steder og gjort ubodelig Skade. Man skulde da ikke paa Grundlag af denne Hævntanke søge at føre Pryglestraffen igennem.

Saa siges det: Hvis der bliver gjort Forsøg paa Overfald paa en sagesløs Mand, vil du jo selv springe til og forhindre det. Hvis jeg kunde forhindre et Overfald, vilde jeg gøre, hvad jeg kunde, for at afværge det, og maaske ogsaa af den Grund slaa, men det er for at forhindre, at der sker noget uheldigt. Men kommer den Mand, der overfaldt, 8 eller 14 Dage efter til mig, tror De saa, jeg vilde slaa ham? Den Tanke, at man, naar man var rolig, skulde give sig til at slaa en saadan Mand, f. Eks. lukke ham inde i sit Værelse og tage sin Pisk og piske løs paa ham, er Udtryk for en raa Karakter. Og hvad er det, Samfundet vil gøre? Det vil 8 Dage, en Maaned, ja, et Aar eller mere efter Forbrydelsen kalde Manden op og ganske rolig sige til ham: Nu skal du have Klø! Det er raat. Der vilde ikke være noget at sige til, om jeg maaske paa Stedet tog mig selv til rette. Men nogle Dage efter, naar man er i rolig Sindsstemning, synes jeg, man ikke kunde falde paa at slaa løs.

Den ærede Ordfører hævder, at det

ikke er et forældet og reaktionært Princip, der her skal gennemføres, vi bytte blot om. Ja, det er netop Ulykken, at vi her skulle have en ny Handlelov indført. Nu skal Opportunismen sættes til Højbords. Jeg har gaaet i Skole i sin Tid hos Berg, og da hørte jeg noget andet. Der var nogen, der med Hensyn til Provisorierne sagde: Vi kunne maaske godt tage nogle smaa Provisorier, naar vi saa kunne faa en eller anden Akkord. Men Berg sagde: Nej, hvad enten de ere store eller smaa, kunne vi ikke have med dem at gøre, der er ikke Tale om at gaa paa Akkord med Uretten. Der var endvidere i sin Tid Tale om Fæstningen, og den Gang der hævede sig Røster for, at vi maaske kunde anerkende Landbefæstningen for til Gengæld at slippe for Middelgrundsførtet, sagde han: Nej! Jeg er vis paa, at den ærede Ordfører, der jo er en god Opportunist, vilde havde sagt, at det vilde være en udmærket god Handel. Naar vi anerkende Landbefæstningen, slippe vi for Middelgrundsførtet, som koster 8—9 Mill. Kr., det vilde Opportunismen sige, den er for Sjakrehandel, men min Lærer og Mester sagde: Nej, den Slags Ting akkorderer man ikke om! Der var ogsaa den Gang Tale om Forfatningen, om at gaa paa Akkord om Forfatningen og saa faa 1 eller 2 Ministre, saa kunde vi godt lade de andre løbe. Der var mange, der sagde, at det var rigtigt og opportunistisk, og at den Vej skulde vi gaa. Men Berg sagde: Nej! Nu staa vi her over for et stort Principspørgsmaal, og her siger man som et Slags Forsvar: Vi bytte bare. Det er en rigtig opportunistisk Sjakrebetragtning, som man vil søge at indføre her. Hvor der er Tale om at give nogle flere eller færre Penge til en Bygning, nogle Hundrede Kr. mere eller mindre, og naar der er Tale om en Jernbane, der skal anlægges et eller andet Sted, kan der være Tale om at lempe sig paa den ene eller den anden Maade. Men naar det gælder store Principspørgsmaal, kan der ikke være Tale om, at vi sjakre en Handel af.

For øvrigt vil jeg sige til den ærede Ordfører, at naar han endelig vil til at handle, handler han daarligt, thi hvad er det for et sjældent Eksempel, han tilbyder? Han tilbyder Indførelsen af Prygl paa ny, det er en sjælden Vare. Der har en ganske enkelt Gang i et Øjeblik ophidset Stemning været givet en Lov i den Retning i et enkelt Land i Europa, men siden da har der intetsteds i Europas Rigsdage og Parlater været Tale